

SAMOBORSKI LIST

P n Knjižnica kr. sveučilišta — Zagreb

GODINA XXXVII.

U SAMOBORU, 15. STUDENOGA 1940

BROJ 22

«Samoborski List» izlazi 1. i 15. u mjesecu — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25.— din. — Inozemstvo 50.— din. — Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek, Samobor

Oglase prima uprava prema cjeniku. — Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. — Rukopisi se ne vraćaju. — Tisak: SAMOBORSKE TISKARE Slavko Šek, Samobor, Livadićeva ulica broj 2.

Sastanak političke organizacije HSS trgovišta Samobor

U srijedu dne 13. o. mj. održan je u vijećnici trgovišta javni politički sastanak članova i pristaša HSS za trgovište Samobor.

Kao izaslanik Vodstva HSS prisustvovao je hrvatski narodni zastupnik prof. Ljudevit Tomašić, a bio je prisutan i domaći narodni zastupnik Fabijan Lenard, te predstavnici kotarske organizacije HSS Horvat, Gabriša i Fresl.

Sastanak je posjetilo brojno građanstvo trgovišta Samobora, a zapaženo je i nekoliko seljaka iz bližnjih sela — tako, da je vijećnica bila dupkom puna, a veliki broj slušatelja stajao je po hodnicima.

Podpredsjednik općinske organizacije Viktor Regović, u kratkom je govoru prikazao potrebu i svrhu sastanka, pozdravio izaslanika vodstva i ostale narodne predstavnike, a nakon toga predo riječ domaćem narodnom zastupniku Fabijanu Lenardu.

Nar. zastupnik Lenard pozdravlja sakupljeno članstvo i pristaše, pa ističe da je u današnja teška i ozbiljna vremena potrebno, da se što češće sastajemo i dogovaramo, da budemo složni, a sloga nam je potrebna, kako bi se u ova teška vremena održali, a sve to zato, da nas ne bi zadesila sudbina, koja je zadesila druge male narode.

Poslije dom. nar. zastupnika Lenarda, uzeo je riječ izaslanik vodstva prof. Ljudevit Tomašić, koji je u dvosatnom govoru prikazao vanjsku i unutarnju političku situaciju, zatim rad Banovine Hrvatske na gospodarskoj obnovi i uređivanju novog socijalnog poretka.

Među ostalim naglasio je, da je borba koju u ime Hrvatskoga naroda danas vodi njegov Vođa i predsjednik Dr. Vlatko Maček, teža od borbe iz vremena diktature.

Naglašava, da nas je dosadnja borba obzirom na političku slobodu dovela samo do polovice puta, dok pogledom na gospodarsku obnovu i pravedan socijalni poredak nismo došli još ni do polovice.

Ističe, da Vođa i predsjednik Dr. Maček vodi beskompromisnu politiku mira i potpunu neutralnost u sadašnjem ratu. Današnji rad cijelog narodnog vodstva oslonjen je na zadaću, «što bolji udes — to bolja budućnost Hrvatskoga naroda».

Iznosi, da se javni sastanci ne drže radi agitacije, jer HSS-u agitacija nije potrebna, nego ti javni sastanci imaju značaj, da se na njima obavještuje narod o svim aktuelnim događajima i pojavama u političkom i gospodarskom životu.

Prikazuje podatke o radu Banovine Hrvatske u stvari gradnja škola i izvođenja javnih radova. Tu spominje, da Lonjsko polje, Crnac polje, Jelac polje i Odransko polje zapremaju površinu od 246.000 katastralnih jutara, koja polja leže danas pod vodom i nisu obradiva. Među

ostalim javnim radovima nalaze se i pitanja izrade tehničkog operata za isušivanje ovih polja.

Ističe, da je veoma važno pitanje isušivati podvodnu zemlju — radi toga, — što se na tu zemlju mora preseliti seljački narod iz prenapučenih krajeva. Kao konkretno navodi, primjer kotara Samobor, iz kojeg se mora preseliti bar polovica stanovništva, ako se hoće donekle udesiti čovječanski život drugoj polovici.

Tumači svrhu i značaj Uredaba Bana Hrvatske propisanih u stvari stavljanja pod kontrolu velikoga kapitala.

Iznosi podatke o brigi Banovine i narodnoga vodstva za osiguranje životnog opstanka radnika i namještenika.

Naglašava, da je za rješavanje ovako krupnih problema u drugim zemljama bila potrebna revolucija, dok Ban Hrvatski i narodno vodstvo sve te probleme do sada rješava mirno, razumno i promišljeno, a to sve zato, jer iza mjerodavnih faktora stoji svjestan i organiziran hrvatski narod.

Osvrće se na pisanje anonimnih letaka, brošura i pamfleta, te ih uspoređuje sa letacima i proglašima izdavanima u doba diktature, kada ih je Dr. Maček uvijek potpisivao. Kaže da danas letake i brošure izdavači nemaju kuraže potpisivati zato, što pišu laži i neistinu, pa se boje suda naroda i povijesti.

Konačno se osvrće na pojedine pojave anarhističkog raspoloženja, gdje pojedinci pokušavaju narušiti javni mir i poredak sa ciljem svojeg osobnog zadovoljavanja. Oštro osuđuje ovakove pojave i traži, da se krivci najstrože kazne, a vlasti da energično postupaju, kako bi se svaka ovakova pojava u zametku zaustavila.

Svoj dvosatni govor profesor Tomašić je završio sa tri odlična zahtjeva hrvatskoga naroda i to:

1. Uvođenje energičnih mjera protiv svih činovnika i službenika, koji rade protiv interesa Banovine Hrvatske i koji hrvatsku vladu sabotiraju u dobronamjernom radu za opću narodnu korist i gospodarski napredak;

2. Revizija svih imetaka stečenih od 1918. godine do danas i

3. Raspis izbora za Hrvatski sabor.

Završujući govor, pozvao je članstvo i pristaše, da i nadalje ostanu složni i zbiti u jakim redovima, jer time daju najveću potporu Vođi i predsjedniku Dr. Mačku za rješavanje svih teških problema i ostvarenju puta do sreće i blagostanja cijeloga hrvatskog naroda.

Poslije toga dobio je riječ predsjednik kotarske organizacije HSS Franjo Horvat, koji je u kratkom govoru prisutne pozvao na red, disciplinu i izdržljivost.

Podpredsjednik organizacije Regović zahvalio se je izaslaniku vodstva prof. Tomašiću, pa je nakon toga sastanak završen pjevanjem «Lajepe naše».

O 40-godišnjici Pučke knjižnice i čitaonice u Samoboru

(Nastavak)

Rad prosvjećivanja u okolici Samobra. Osnivači su, kako je spomenuto, iznijeli osnovu i želju, da Čitaonica ima prosvjećivati ne samo jedan dio građanstva već cijeli Samobar, da po mogućnosti protegne svoj rad i na okolišna sela.

Godine 1904. na molbu župnika O. Simića u Sv. Martinu (Okčić) šalje Čitaonici veći broj poučnih knjiga za njihovu knjižnicu, koja se smatrala kao podružnica, te učitelj u Rudama moli, da se dozvoli dvim članovima Rudarske knjižnice, da mogu dolaziti na odbor. sjednice i skupštine Čitaonice.

God. 1925. šalje Čitaonica 40 knjiga za osnutak knjižnice Hrvat. Sokola u Bregani, a god. 1928. zaključuje, da će duplikate knjiga posuđivati u svrhu čitanja okolišnim seljacima. Koliko je usluga pružila Čitaonica samoborskim i inim društvima, dopuštajući uporabu svojih prostorija u svrhu raznih priredaba, predavanja, tjelovježba, igrokaza, skupština, zabava? Dala je utočište i bivšoj "Hrvatskoj Čitaonici", kad je napustila svoj rad.

Ta prevelika uslužnost donijela je samoj Čitaonici više štete — osobito financijske — nego koristi, pa je prava sreća, da je promijenila stan. Čitaonica je surađivala kod svih narodno-kulturnih priredaba i svečanosti, u akciji za gradnju Društvenog doma već 1910., te 1924. 1925 i t. d.

Pravila Čitaonice više puta su mijenjana, jer su to tražile ili nove potrebe ili državna vlast. Prva pravila vlast je odobrila u ožujku god. 1904. Nova prerađena pravila potvrdilo je ministarstvo prosvjete od 15. XII. 1934. br. 44.331. Banska vlast Banovine Hrvatske tražila je ispravak pravila, pa će ispravljena ovih dana odobriti kao što i promjenu naziva u "Hrvatska Pučka knjižnica i čitaonica".

Postojana vjernost načelima. Društvo je bilo osnovano u izrazito rodoljubnom, kršćanskom, prosvjetno-odgojnom duhu. Samo takova prosvjeta može nalice donijeti narodu, napose hrvatskomu, istinski napredak i pravo blagostanje. U tom duhu društvo se razvijalo i djelovalo. Članovi, odbor, napose predsjednik A. Filipić budno su pazili, da se taj smjer ne promijeni, te je rade ostavio predsjedničku čast nego bi dopustio, da se dirne u tu svetu tradiciju.

Nu poratne stranputice, koje su mnoge razularile, smutle i zavele, nijesu poštedile ni Čitaonicu. Na sjednici od 21. VIII. 1919. predložio je iznenada odbornik N. N., da se sa društvenog žiga ukloni Križ. Odbor je —

zaprepašten — zaključio, da se prijedlog iznese na glavnoj skupštini. Očito je bilo, da je taj prijedlog bio naručen od stanovite strane i da se moralo agitirati, da ga skupština prihvati.

Na skupštini od 4. I. 1920., kad je taj prijedlog "većine članova" bio iznesen, došlo je do "velike bure", te se to pitanje moralo skinuti s dnevnog reda i prepustiti odboru, da ga savjesno riješi. (Zapisnik str. 116.). Na sjednici od 6. V. 1920. predloži isti odbornik N. N. da se "iz društvenog znaka izvade ruke s križem, jer da je to znak kršč. socijal. organizacije, pa pošto ova Čitaonica i knjižnica nema značaj posebnog kakvog kulturnog ili političkog smjera, to da je rečeni znak za ovo društvo neumjestan".

Ovo obrazloženje prijedloga, koje — očito — potječe od nekoga inteligenta, uzorni je primjer izvračanja liberalaca, koji su u čistu narodnu kršćansku hrvatsku dušu uštrcali mnogo ubitačnog otrova!

Punih 19 godina djelovala je Čitaonica otvoreno i smjelo sa značajem posebnog kulturnog t. j. kršćanskog i hrvatskog narodnog nestranačkog smjera, a sakriveni "junak" izvrće tu голу istinu i činjenicu nastojeći prikriti svoju pravu namjeru — t. j. izbrisati društvu njegovu bitnu značajku — kršćansku i hrvatsku načelnost.

Na skupštini je nastala veli zapisnik — "velika bura", pa se zato lukavo uteklo pod zaštitu manjeg foruma t. j. upravnog odbora, koji će prijedlog prihvatiti. Svi prisutni (odbornici) priznaju ispravnost ovih navoda i zaključuju, da se znak imade u smislu prijedloga ispraviti (zapisnik).

Ovaj postupak s pravom se može nazvati barbarškim! Ako pojedinci ne vole znak Križa, nitko ih na to ni ne sili! Ali, kad je društvo osnovano pod tim znakom, pod njim djelovalo 20 godina, obična pristojnost je tražila da se poštuje — ako ne kao simbol kršćanskog nazoranja, koje je dalo hrvatskom narodu tisućgodišnju kulturu, prosvjetu i uljudbu, a to barem kao historijski spomen samoga društva!

Ovaj postupak i promjena predsjednika imali su navijestiti da će smjer društva skrenuti na drugu — protivnu stranu. Ipak, namjera nije uspjela. Čitaonica je u glavnom ostala vjerna svojim tradicijama te je na skupštini od 19. II. 1933. lako bio prihvaćen prijedlog, da se u društvenu štambilju opet stavi znak sv. Križa.

(Svršit će se)

Dr. Ivan Esih:

Vjekoslav Noršić

Uz 60-tu obljetnicu istraživača hrvatske povijesti

U savremenoj hrvatskoj historografiji zauzima župnik Vjekoslav Noršić zasebno ugledno mjesto. On je istraživač hrvatskog školstva, hrvatskog plemstva, zaslužnih naših obitelji i naših župa, te pisac monografija o Samoboru i samoborskim župama.

Noršić Vjekoslav, župnik i pisac, rodio se u Samoboru 8. VI. 1880., gdje je svršio pučku školu, a gimnaziju, maturu i teologiju u Zagrebu. Zareden je god. 1904. Bio je kapelan u Novoj Bukovici, Stubici dolnjoj, Ivancu kod Varaždina, Stenjevcu i Maču. Od godine 1913. je župnik u Bedekovčini.

God. 1900. osnovao je sa drugom svojim historikom Jurjem Kocijanićem "Pučku knjižnicu" u Samoboru. Jednaku knjižnicu osnovao je u Novoj Bukovici. Saradnik je: "Vjesnika zemaljskog arhiva" i "Katoličkog lista". Izdao je monografiju "Samobor-grad". U rukopisu ima opširnu "Povijest samoborske župe", "Povijest 26 župa zagorskih arhidakona", "Spomenicu župe Bedekovčina".

U svojoj župi djeluje veoma aktivno na kulturnom polju. ("Znameniti Hrvati"). U "Vjesniku kr. državnog

arhiva" u Zagrebu (godina V.) objelodanio je raspravu pod natpisom: "Regasta arhiva obitelji pl. Bedeković-Komoraki 1260. do 1600.", u kojoj je priopćio regasta obitelji pl. Bedeković, koja se čuvaju u samom obiteljskom arhivu u Bedekovčini. Ta su regasta vrlo važna i za povijest samoga Hrvatskoga Zagorja. Iz te obitelji poteklo je mnogo zaslužnih ljudi, koji su djelovali u javnom životu Hrvatske.

Noršić je iznio jedan priilog za povijest obitelji Mirkovečki "de Mirkovec". To je ime dobio već u XV. stoljeću ime: Mirkovec, po svojim gospodarima obitelji Mirkovečki.

Nakon više tri stotine godina, počela je obitelj propadati i siromašiti, te konačno tako osiromaši, da je zadnji vlasnik morao služiti kod protonotara Juraja Plemića kao pastir. Plemić ga je hranio i uzdržavao. Našao je jednu fašiju Juraja Mirkoczya od 19. I. 1706.

Nadalje je objelodanio prinos "Još o buni oko Križevaca i u nekom dijelu generalata varaždinskoga godine 1755.". Ovu bunu prvi je opisao Ivan Krstitelj Šimunić D. I., koji je godine 1755. boravio u zagrebačkom isusovačkom kolegiju, te kao takav vratio kod crkve sv. Marije službu svečanostnog propovjednika.

Zanimljivo je, da je tu bunu u kratko opisao i u bolonjskoj kronici na strani 414. i 415., tadanji rektor ko-

Ljudevit Sova

Neumolna smrt ugrabila je iz naše sredine opet jednog starog, izvrsnog suca, uzor-poštenjaka i odličnog hrvatskog rodoljuba.

Dne 7. o. mj. zauvijek je zaklopio svoje oči g. Ljudevit Sova, vijećnik stola sedmorice u miru, u starosti od 81 godine.

Rodilo se 20. VII. 1860. u Karlovcu, svršio pravne nauke u Zagrebu, a službovao je kod suda u Osijeku i Karlovcu kao sudbeni pristav.

Vjenčao se 1. X. 1894. sa Dragicom pl. Kukuljević-Sakcinskom, s kojom je u uzornom i sretnom braku proživio sve do svoje smrti.

U Samoboru je službovao kao kotarski sudac punih 10 godina, pa je u to vrijeme i g. dr. Vlatko Maček; bio kod njega prislusnik. Pokojnik je izvanredno volio Samobor, pa se u ono doba mnogo brinuo za njegov napredak, pa je stekao sveopće poštivanje i ljubav našega građanstva.

Iz Samobora premješten je u Zagreb kao vijećnik sudbenog stola, a za tim je imenovan vijećnikom banskoga stola. Vijećnikom stola sedmorice — septemvirom imenovao ga je 14. XI. 1918. predsjedništvo Narodnoga vijeća.

Umirovljen je 9. X. 1925. U sudučkoj službi proveo je preko 43 godine, a bio je jedan od zadnjih urbarijalnih sudaca. Bio je veoma spreman i apsolutno čestit. I kao umirovljenik je bio agiln, pa je bio prvim pravnim tajnikom kod obraničkog suda trgovačko-obrtničke komore od godine 1926. do godine 1934.

U privatnom životu mnogo se bavio glazbom i istakao se kao odličan violinista. U mladim godinama svirao je i javno na koncertima, no najviše na intimnim priredbama privatnih odličnih kuća, u kojima se svojedobno gojila mnogo seriozna, komorna glazba. Violinu je svirao gotovo do zadnjega časa.

Vrijednom pokojniku bila lahka zemljica, rastuženoj porodici neka je naše duboko saučešće.

OTVORENJE NOVE BETONSKE CESTE SAMOBOR—BREGANA

U srijedu dne 6. o. mj. otvorena je nova betonska cesta od mosta preko Gradne u Samoboru prema Bregani bez ceremonija.

Nova betonska cesta od Zagrebačke ul. do Gajeve ulice i preko novoga mosta pa do Bregane predana je prometu. Kod otvorenja prisustvovala je komisija Banske Vlasti, koju su sačinjavali: šef kabineta g. Bana g. Šipaš, odjeljni predstojnik ing. g. Pavešić i šef odsjeka za vodogradnje ing. g. Stojšić.

Otvorenjem ove ceste bit će znatno oterecene naše ceste od teškog teretnog prometa.

JADRANSKI DAN U SAMOBORU

Na 31. listopada o. g. održan je Jadranski dan u Samoboru. U 4 sata popodne za školsku djecu, a uveče u 8 sati za građanstvo u samoborskom Kino-kazalištu, čije prostorije je ustupio besplatno vlasnik g. Lamot.

Na večer je održao prigodno predavanje g. Josip Ribarić, direktor preparandije i član uprave Oblasnog odbora Jadranske straže u Zagrebu.

U kratkim ali sažetim potezima govorio je o važnosti i značenju mora, i kako je hrvatski narod — narod pomoraca i da njegova budućnost leži samo na moru.

Napose je pozvao samoborsko građanstvo, a naročito mladež da pristupe kao članovi u Jadransku stražu, kako bi kroz nju mogli više upoznati i jače zavoljeti to naše plavo more Jadransko.

Ističe, da moramo biti svoji na svome t. j. hrvatsko more treba da pripada nama Hrvatima. Stoga naš rad treba da je plodniji i treba ići uspredo sa hrvatskim narodom, jer hrvatski narod je nakon dugih i teških borba

konačno došao do svoje slobode, pa stoga trebamo poraditi na tome, da mu ta sloboda bude što ljepša i bolja.

Po svršenom predavanju bio je predavač od prisutnih pljeskom toplo pozdravljen.

Iza predavanja prikazivano je:

- a) kolorirani film sa Jelse;
- b) Život ribara na Sjevernom moru;
- c) Narodi na Islandskom otoku.

Sve ovo bilo je pažljivo praćeno od strane prisutnih, koje je naročito zainteresirao film "Život ribara na Sjevernom moru".

Ova skromna proslava ostat će svima u dubokoj uspomeni na Jadranski dan.

ČUVAJMO NAŠE MORE!

UREDNO VRIJEME TRGOVIŠNOG POGAVARSTVA

Da se postigne što veća štednja na ogrijevu i rasvjeti ureda, trgovišno je poglavarstvo za zimsko razdoblje i to od 1. studenoga pa do 31. ožujka, ustanovilo ovo uredovno vrijeme za posicvanje u svojim pisarnama.

Sada se u uredu radi od 8—12 sati prije podne i od 1—4 sata poslije podne. Subotom od 8 sati u jutro do 1 sat poslije podne. Stranke se primaju od 9—12 sati prije podne. Poslije podne stranke se primaju samo u važnim i neodgodivim slučajevima.

Upozorava se općinstvo, da poslove zbog kojih je potreban osobni doizak u općinski ured, obavi prije podne, jer se poslije podne neće nikoga primiti.

U pogledu stranaka moralo se ovako odrediti, radi toga, da se administrativni poslovi mogu bez zapreka obavijati i na vrijeme posvršavati.

ŠKOLA ZA JEDRENJE

Već nekoliko tjedana traju u Sv. Nedjelji pokusni letovi jedrilčara, koji na tamošnjim terenima ispituju mogućnosti za održavanje jedrilčarskih tečajeva. Ta ispitivanja dala su dobre rezultate pa je već počela tamo redovita obuka početnika a i naprednijih jedrilčara.

legija kanonik Josip Mikanović. Opis je Noršić doslovno prenio. ("Vjesnik" VI.).

Naše župne matice čuvaju obilno građe za genealogiju i rodbinske veze davno prošlih obitelji, čiji su članovi u prošlosti imali veći ili manji utjecaj u hrvatskom narodu na njegov vjerski, prosvjetni, kulturni, politički i gospodarski napredak.

Iz ovih matrica saznajemo, gdje su pojedine takove obitelji živjele, kad su se pojedini njihovi članovi rodili, vjenčali i umirali. Sve to daje povjesničaru mnogo važnog gradiva, na koje se može sigurno osloniti i olakšava mu njegov znanstveni rad.

Ovo sve, kao i činjenica, da se mnogi pisci obraćaju na župne urede glede rođenja, vjenčanja i smrti ljudi i obitelji, o kojima pišu, potaklo ga je da povadi iz matrica župe sv. Vida u Brdovcu podatke o odličnijim ljudima ove župe, te ih je priopćio u "Vjesniku kr. državnoga arhiva u Zagrebu" (VIII. uredio E. Laszowski, 1939.).

Vjekoslav Noršić surađuje i u Zborniku za hrvatsku crkvenu povijest "Croatia sacra".

Zagrebački biskup i kapitol, — piše Vj. Noršić, — od vjeka su posvećivali osobitu pažnju i skrb odgoju klera. U tu svrhu postojala je već u XIII. stoljeću kod

stolne crkve u Zagrebu sjemenišna škola, kojoj je bio ravnatelj kanonik lektor, a učitelji kanonici-magistri.

Ta je škola postojala sve tamo do tridentskog sabora, koji naredi, da se iste imadu reformirati te za uzgoj i naobrazbu klera podići posebna sjemeništa. Tim povodom osnovao je zagrebački biskup Juraj Drašković oko god. 1564. u Zagrebu posebno sjemenište za klerike (senf-narium clericorum).

Darovite mladiće slali su na različita glasovita sveučilišta u Graz, Beč, Bolognu, Rim i Padovu. Tako su tijekom vremena nastali hrvatski kolegiji u Bologni (1553.), Rimu (1580.), Beču (1584.), i u Grazu (1608.). Ovak posljednji osnovao je zagrebački kanonik-lektor Baltazar Vapulin (1624. god. ukinut te spojen sa bečkim kolegijem).

Kao prilog povijesti ovih kolegija donosi Noršić: "Historia de origine et progressu collegii Viencensis" (sv. 1.). Ona se čuva u arhivu Jugoslavenske akademije u Zagrebu pod signaturom IV., c. 18. Rukopis ovaj napisao je zagrebački kanonik Vuk Vincenc Kukuljević-Sakcinski (1733.—1751.), koji je bio rektor bečkog kolegija 1736.

U interesu bi naše historiografije bilo, da se sabere sva opsežna bibliografija Noršićeva rada, koja je rasčarana u različnim časopisima.

Interes mladeži za ovaj plemeniti sport neobično je velik, pa je Aeroklub Banovine Hrvatske, koji ovu školu organizira, primio do sada već preko stotinu prijava.

Interesantno je, da su se u ovu školu prijavili i stariji ljudi, profesori, inženjeri i t. d.

Za konačan dogovor, za rad na terenu i za davanje svih potrebnih uputa polaznicima sazvaio je Aeroklub 8. o. mj. u 7 sati na večer obvezatan sastanak sviju interesenata.

† O. ILUMINAT JELENIĆ

svećenik franjevac, preminuo je 5. o. mj. u 27. godini života, te je dne 7. o. mj. sahranjen na našem groblju.

Sprovodu, kojega je vodio zamjenik provincijala preč. gosp. o. Teofil Harapin, prisustvovao je lijepi broj braće svećenika i redovnika, građana, školska djeca i Marijina kongregacija gospoda.

Pokojnik je poboljevao dulje vremena, te ga njegovi poglavari poslaše u Samobor na oporavak, ne bi li ovdje našao izgubljeno zdravlje, no Providnost je odredila drugačije. Gospodin ga je pozvao u mladuhnoj dobi k sebi.

Bio je pravi službenik Kristov, gorljivi svećenik i redovnik. Unatoč teške bolesti i posvemašnjeg oslabljenja, prikazivao je dnevno svetu žrtvu, sve do posljednjeg časa života.

Biaga i dobra duša njegova naučila se nebeskoga rajal — Počivao u miru! F. M.

VIJESTI IZ GLAZBE

Podmladak glazbe započeo je s redovitim vježbama. Prijavila se oko 15 nadobudnih mladića, koji pod stručnim vodstvom kapelnika g. Kolara lijepo napreduju.

Kao svake godine, tako će i ove naša glazba prisustvovati sv. misi u nedjelju dne 24. o. mj., da tako proslavi sv. Ceciliju zaštitnicu glazbe. — Svirat će misu od Haldena.

† MARIJA KIRIN

Našega samoborca Duru Kirina, elektro-mehaničara u Zagrebu, zadesila je teška žalost smrću njegove supruge Marije.

Sahranjena je na Mirogoju u Zagrebu. Lanca joj bila zemlja, a rastuženoj porodici naše saučešće.

MARTINJSKE ZABAVE

H. P. D. podružnica »Japetić«, priredila je u svojim prostorijama društveni martinjsku zabavu. Kako su takve prigodne zabave kod nas dobro pozajčevane, razumljivo je da se sastalo mnogo članova, prijatelja i simpatizera, da uz martinjsku gusku i mlince obave krštenje mošta.

Zabava je tekla u ugodnom raspoloženju i potrajala je — skoro do do jutro. Svirao je pomlađeni »Planinarski jazz«.

Naša glazba, zatim braćovština sv. Filipa i Jakoba na Gradišću te naše ostale braćovštine, proslavile su također

»Martinje«. Svi su bili raspoloženi i poželjeli si, da bi se »danas leto dan tak ovak zestali«. Dakle Martinje je obroč prečsto.

Oproštaj

Povodom mog premještenja iz Samobora u Zagreb nije nam bilo moguće, da se od dobrih prijatelja i znanaca oprostimo, pa to činimo ovim putem.

Obitelj Franježević

SKI SEKCIJA

H. P. D. podružnica »JAPETIĆ« održava u subotu dne 23. XI. u 8 sati na večer u društvenim prostorijama svoj gl. godišnji sastanak.

Pozivaju se članovi da se odazovu u punom broju. Odbor

VEDRO KAZALIŠTE

Kako doznajemo, naš »Monokl« u nedjelju dne 17. o. mj. gostuje u Karlovcu na Poštanskoj zabavi. Pošto je to prvi javni nastup, vlada veliki interes.

BILJAR

Ovih dana imao bi započeti biljarski turnir u kavani g. Marka Lukačića. Prijave se već primaju.

TON-KINO »SAMOBOR«

prikazuje na 16. studenoga u pol 9 sati i na 17. studenoga u 5 i 8 sati dirljiva drama materinske ljubavi i mladenačkog instinkta. »OTROV DŽUNGLE«. Vječna borba za opstanak, prvi zakon prirode, prikazan u napetom dramskom nizu veičanstvenih filmskih prizora! Ljubav u džungli ne poznaje granice! Ovo je praiskonskom snagom razbuktjeia drama ljudskih i životinjskih strasti!

Uz ovaj film prikazuje se Žurnal i kulturni film »Priroda i tehnika«, — vrlo poučni film o tehnici.

23. XI. u pol 9 sati i 24. XI. u 5 i 8 sati »TRI MUSKETIRA«. — Ras-

košan vefilm sjajnog tempa, romantičnih pustolovina i intriga iz galantnog doba kardinala Richelleua. — Svi za jednoga, jedan za sve — bila je deviza trojice mušketira, koji nisu poznavali nikakvih zapreka! Dvorski ras-koži ljubekinja najsjajnijeg doba Francuske! Staro i mlado uživat će u ovoj filmskoj adaptaciji Dumasova romana, koji predstavlja najuzbudljivije dane naše mladosti!

30. XI. u pol 9 sati i 1. XII. u 5 i 8 sati »3 ARTILJERCA TRAZE LJUBAV«. — 2 sata bezbrižnog smijeha! Veseo sadržaj, romantični zapleti i smijeh . . . smijeh . . . smijeh . . . !

Uz svaki film obilan nusprogram.

RADI IZGREDA KAŽNJENO JE 15 MLADIĆA

Radi poznatih izgreda na Sve svete dne 1. studenoga koje su počinili neki mladići iz Ktokočevca, Domaslovca i Gradne u Samoboru, stavljaju se pod strogi redarstveni nadzor, time im je oduzeta sloboda kretanja, jer su već radi pijanstva i izgreda bili kažnjavani.

Ti mladići ne smiju izlaziti iz svojih domova kroz 6 mjeseci od 6 sati na večer do 6 sati u jutro.

Nadalje za vrijeme od godinu dana ne smiju dolaziti na javne priredbe (zabave, predstave, proštenja i t. d.), i ne smiju zalaziti u nijednu gostionicu ili krčmu. Za vrijeme od godinu dana ne smiju dolaziti u Samobor osim po službenom poslu.

AUTOBUSNO PODUZEĆE ZAGREB — SAMOBOR

Vozni red: Iz Samobora: u 7, 9, 13.45, 18.30 i 21 sat.

Iz Zagreba: u 8, 12.15, 14.45, 19.30 i 23.15 sati.

Stajalište u Zagrebu: Barthouov (Preradovićev) trg.

Radio aparat kompletan na baterije u dobrom stanju prodaje se. — Upitati u upravi lista.

PRODAJA PISACIH STROJEVA

»TRIUMPH«

temelji se na potpunom zadovoljstvu cijenjenih mnogobrojnih mušterija koje su te strojeve nabavile, te će biti i za Vas od koristi nabaviti

Pisaci stroj

Znak i-a kakvoće

Na skladištu razni novi modeli, počem od najjednostavnijeg t. zv. pučkog modela do najsavršenijeg »TRIUMPH-STANDARD« sa 7 veličina kolica-valjaka od 24—78 cm. širine, za dopisivanje, fakturiranje i knjigovodstvo

Zastupstvo: P. Patrčević, Zagreb
PETRINJSKA ULICA 13. — TELEFON BROJ 24-01A.